

UCHWAŁA NR XXV/152/2026
RADY POWIATU W MYŚLIBORZU

z dnia 28 kwietnia 2026 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na pracowników Regionalnej Placówki Opiekuńczo-
Terapeutycznej w Dębnie**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1684 ze zm.), art. 229 pkt 4 oraz art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) Rada Powiatu w Myśliborzu uchwała, co następuje:

§ 1. Skargę na pracowników Regionalnej Placówki Opiekuńczo-Terapeutycznej w Dębnie, uznaje się za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Powiatu w Myśliborzu do zawiadomienia strony skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Nikodem Mazur

Uzasadnienie:

W dniu 24 lutego 2026 roku do Rady Powiatu w Myśliborzu wpłynęła skarga Pani [REDAKOWANA] na pracowników Regionalnej Placówki Opiekuńczo Terapeutycznej w Dębnie zawierająca zarzuty: „*nie odbieranie telefonów, zmuszanie dzieci do fałszywych zeznań, planowe eskalacje, niedbalstwo, zero kontaktu z rodzinami zastępczymi*”.

Regionalna Placówka Opiekuńczo-Terapeutyczna w Dębnie jest powiatową jednostką organizacyjną w rozumieniu przywołanego przepisu, a jej Dyrektor pełni funkcję kierownika tej jednostki. Choć niniejsza skarga skierowana jest formalnie przeciwko pracownikom Placówki, to zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów administracyjnych, skarga na pracownika jednostki organizacyjnej stanowi w swej istocie skargę na działalność tej jednostki i jej kierownika. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 5 sierpnia 2008 r. (sygn. akt IV SA/Gl 77/08), skarga na pracownika podległej jednostki organizacyjnej jest w rzeczywistości skargą na osobę kierującą daną jednostką – a w konsekwencji na działalność samej jednostki. Tym samym przedmiotowa skarga podlega kwalifikacji jako skarga na działalność Regionalnej Placówki Opiekuńczo-Terapeutycznej w Dębnie i jej Dyrektora, co determinuje właściwość Rady Powiatu w Myśliborzu do jej rozpatrzenia w trybie art. 229 pkt 4 k.p.a.

Powyższe stanowisko znajduje również oparcie w art. 232 § 2 k.p.a., który jedynie dopuszcza – lecz nie nakazuje – przekazanie skargi na pracownika jego przełożonemu służbowemu. Skorzystanie z tej fakultatywnej możliwości pozostaje w gestii organu właściwego do rozpatrzenia skargi, którym w niniejszym przypadku jest Rada Powiatu. Organ właściwy może zatem samodzielnie rozpoznać sprawę merytorycznie, co też uczyniono w niniejszej uchwale.

W toku rozpatrywania skargi Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu w Myśliborzu zgromadziła i szczegółowo przeanalizowała całość materiału dowodowego, w szczególności wyczerpujące wyjaśnienia złożone przez Dyrektora Regionalnej Placówki Opiekuńczo-Terapeutycznej w Dębnie oraz Zastępcę Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Myśliborzu.

Zarzut nieodbierania telefonów. Rada Powiatu ustaliła, że jeden z pracowników objętych skargą nie utrzymywał kontaktów osobistych ze skarżącą. Jedyne kontakty telefoniczne odbyły się z inicjatywy skarżącej i miały charakter emocjonalny, zaś w jego trakcie kwestionowano kompetencje tego pracownika. Sytuacja ta stanowiła następstwo przekazania przez Placówkę do Centrum Usług Społecznych w Szczecinie notatki służbowej dotyczącej niepokojących sygnałów zgłoszonych przez wychowanka Placówki, dotyczących skarżącej. W kontekście powyższego zarzut nieodbierania telefonów nie znalazł potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Zarzut zmuszania dzieci do fałszywych zeznań. Ustalono, że rozmowa z wychowankiem, w trakcie której uzyskano informacje dotyczące skarżącej, przeprowadzona została w obecności psychologa. Działania pracowników Placówki mieściły się w ramach ciężących na nich obowiązków ustawowych i służbowych i nakierowane były na zapewnienie bezpieczeństwa dziecka. Przekazywanie informacji właściwym instytucjom przez pracowników Placówki wynikało z ustawowego obowiązku informowania organów nadzorczych o sytuacjach mogących stanowić zagrożenie dla dobra dziecka. Zarzut zmuszania dzieci do składania fałszywych zeznań jest zatem bezpodstawny.

Zarzut blokowania kontaktu z sądem i opóźniania procesu umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej. Drugi z pracowników objętych skargą – pracownik socjalny – udzielał skarżącej aktywnego wsparcia, w tym w zakresie sporządzania pism procesowych do sądu. Decyzje w przedmiocie zmiany formy pieczy zastępczej należą do wyłącznej kompetencji sądu

rodzinnego, na których treść pracownicy Placówki nie mają wpływu ani możliwości ich kształtowania. Zarzut w tym zakresie jest zatem bezzasadny.

Zarzuty planowych eskalacji, niedbalstwa oraz braku kontaktów z rodzinami zastępczymi. Wskazane zarzuty nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Działania Placówki były zgodne z obowiązującymi przepisami prawa oraz procedurami wewnętrznymi i podyktowane dobrem małoletnich podopiecznych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne i prawne, Rada Powiatu w Myśliborzu, działając jako organ właściwy do rozpatrzenia skargi, uznała skargę za bezzasadną, co znalazło odzwierciedlenie w treści niniejszej uchwały.